Hans-Jörg Ronsdorf

సిలువకు
మనతో ఏమి సంబంధం

సులభం.
స్పష్టం.

యేసు ఎందుకు చనిపోవలసి వచ్చింది?

యేసు ఎందుకు చనిపోవలసి వచ్చింది?

సిలువకు మనతో ఏమి సంబంధం

Hans-Jörg Ronsdorf

1వ ముద్రణ (జర్మన్ ప్రతి), అక్టోబరు 2026, Sulzberg
సర్వహక్కులు ప్రచురణకర్తవి
ముఖచిత్ర రూపకల్పన: Christine Ronsdorf
బైబిలు వాక్యాలు స్వేచ్ఛగా అనువదించబడ్డాయి
ఆర్డర్, ప్రశ్నలు, సంప్రదింపులకు: hj-ronsdorf@t-online.de

అయితే మనం ఇంకా పాపులుగా ఉన్నప్పుడే క్రీస్తు **మన కోసం** చనిపోయాడు; దీనిలో దేవుడు మనపట్ల తన ప్రేమను చూపిస్తున్నాడు.

రోమా 5:8

ఈ చిన్న పుస్తకం ఒకే ఒక్క ప్రశ్నను పరిశీలిస్తుంది: రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితం ఒక మనిషి చనిపోవడం ఈ రోజు నాకు ఎందుకు సహాయపడాలి? చర్చితో పెద్దగా సంబంధం లేని పాఠకుల కోసం ఇది రాయబడింది. అడుగడుగునా, సులభమైన మాటల్లో.

విషయసూచిక

1 ఒక సులభమైన ప్రశ్న 6
2 మనలో సరిగా లేనిది ఏమిటి 8
3 దేవుడు నిజంగా ఎలాంటివాడు 11
4 రక్తం ఎందుకు? 14
5 యేసు స్వయంగా చెప్పినది 16
6 మూడు కఠినమైన వాక్యాలు 18
7 ఆయన మరణం మనలను ఎలా రక్షిస్తుంది 21
8 ఈస్టర్ ఎందుకు ఇందులో భాగం 25
9 శుభవార్త 27

1 ఒక సులభమైన ప్రశ్న

రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితం ఒక మనిషి మరణశిక్షతో చంపబడ్డాడు. పట్టణం బయట, పట్టణ గోడల వెలుపల. ఒక చెక్క దూలం మీద, ఒక చెక్క సిలువ మీద. హింసకు అలవాటుపడిన కుతూహలమైన ప్రేక్షకుల ముందు. ఆ రోజుల్లో చాలామంది అలాగే చనిపోయారు. రోమీయులు వేలాది మందిని చంపారు, ఎంతోమందిని సిలువ వేశారు. అర్థం లేని మరణాలు.

ఈ ఒక్క మనిషి గురించి క్రైస్తవులు ఈ రోజు వరకూ ఒక విచిత్రమైన మాట చెబుతుంటారు. ఆయన మన కోసం చనిపోయాడని. మన కోసం – దీని అర్థం ఏమిటి? ఈ ఒక్క మరణంలో వేరుగా ఉన్నది ఏమిటి?

ఇతరుల కోసం చనిపోయే మనుషులు ఉండేవారు, ఇప్పుడూ ఉన్నారు. ఇతరులను మరణం నుండి కాపాడడానికి అదొక్కటే మార్గమైనప్పుడు. ఇతరుల కోసం తనను తాను అర్పించుకోవడం కంటే గొప్పది ఏ మనిషీ చేయలేడు. వారు బతకాలని.

పూర్వం, టీకాలు లేని రోజుల్లో, పిల్లలు డిఫ్తీరియాతో ఊపిరాడక చనిపోయేవారు. గొంతులో ఒక జిగట పొర పెరిగి దారిని మూసేసేది. కొన్నిసార్లు ఒక్కటే సహాయపడేది. డాక్టరు ఒక చిన్న గొట్టాన్ని లోపలికి పెట్టి, తన సొంత నోటితో ఆ పొరను బయటకు పీల్చేవాడు. బిడ్డకు మళ్లీ ఊపిరి అందేది. కానీ ఇప్పుడు ఆ రోగం డాక్టరులో ఉంది. కొందరు డాక్టర్లు దానితోనే చనిపోయారు.

డాక్టరు కేవలం సహాయం చేయలేదు. బిడ్డను చంపుతున్నదాన్ని ఆయన తనలోకి తీసుకున్నాడు. రోగం బిడ్డలో నుండి బయటకు వచ్చి డాక్టరులోకి వెళ్లింది.

సరిగ్గా ఇక్కడే ప్రశ్న మొదలవుతుంది. యేసు మన కోసం చనిపోయాడంటే: ఆయన మనలను దేని నుండి రక్షించాడు? ఈ పోలికను మనకు అన్వయిస్తే, రోగం ఏమిటి, అది ఎక్కడ ఉంది?

చాలామంది మనుషులకు ఏ రోగమూ ఉన్నట్టు అనిపించదు. వారు జీవిస్తారు, పనిచేస్తారు, ప్రేమిస్తారు, తమకు చేతనైనంత మంచి చేస్తారు. రోగమా? ఎక్కడ? ఒకవేళ ఉన్నా, రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితం ఒక మనిషి చనిపోవడం దానిని ఎందుకు స్వస్థపరచాలి? ఒక మనిషి యెరూషలేములో చనిపోయాడు. నేను ఇక్కడ జీవిస్తున్నాను.

ఆయన సిలువకు నాతో ఏమి సంబంధం? ఇది అమాయకమైన ప్రశ్న కాదు. క్రైస్తవ మతాన్ని ఎవరైనా అడగగలిగే అతి ముఖ్యమైన ప్రశ్న ఇదే. ఈ చిన్న పుస్తకంలో నేను చేయాలనుకుంటున్నది ఒక్కటే: ఈ ఒక్క ప్రశ్నకు జవాబు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించడం. అడుగడుగునా. మొదట: మనం

దేనితో బాధపడుతున్నాం? తర్వాత: దానిని మన నుండి తీసివేసేది ఎవరు? తర్వాత: ఆయనకు ఏమి జరుగుతుంది? చివరిగా: అది నా దగ్గరికి ఎలా వస్తుంది?

మొదటి క్రైస్తవులలో ఒకరు ఈ మాటను ఒకసారి ఇంకా స్పష్టంగా చెప్పారు. యేసు మన అపరాధాన్ని తన సొంత శరీరంలో మోశాడని ఆయన రాశారు – అక్కడ, మ్రానిపై, సిలువపై. ఆయన గాయాల వలన మనం స్వస్థత పొందామని.[1]

ఈ వాక్యం నుండి మూడు మాటలను గుర్తుంచుకోండి:

మోశాడు. శరీరం. స్వస్థత.

వీటి గురించి మనం కొంచెం ఆలోచించబోతున్నాం.

1. 1 పేతురు 2:24

2 మనలో సరిగా లేనిది ఏమిటి

నేను దేవునితో మొదలుపెట్టడం లేదు.

ఇది మన గురించి.

మనల్ని ఎవరు కన్నారో, మనం ఎక్కడ పుట్టామో మనలో ఎవరమూ ఎంచుకోలేకపోయాం. జీవితం మనలను ఏ పరిస్థితుల్లో పడేసిందో అది మన నిర్ణయం కాదు. ఈ రోజు మనం ఎక్కడ నిలబడి ఉన్నామో కూడా చాలాసార్లు మనం నిర్ణయించలేదు.

ఇప్పుడు ఇది 1వ అధ్యాయంలోని బిడ్డకు వచ్చినలాంటి శారీరక రోగం గురించి కాదు. చేతికి అందని ఒక రోగం గురించి, అది ఎలా అనుభవమవుతుందో దాని గురించి: శూన్యం, అర్థరాహిత్యం, అపరాధ భావం, విరిగిన స్థితి, దారి లేని స్థితి, బంధకం, నిరాశ. వీటిలో దేనినీ ఎవరూ అనుభవించాలనుకోరు. నిజాయితీగా ఒక్క క్షణం ఆగి చూసే వ్యక్తి ఇలాంటి భావాలను, వీటిని పోలిన వాటిని గమనించగలడు.

తరచూ అవి నిశ్శబ్ద క్షణంలో వస్తాయి. రాత్రి, మీకు నిద్ర పట్టనప్పుడు. ఒక సమాధి దగ్గర. లేదా ఒక మనిషి మీతో మాట్లాడటం మానేసినప్పుడు. అప్పుడు మీరు పక్కకు నెట్టలేనిది ఏదో అక్కడ ఉంటుంది.

ప్రతి మనిషికీ ఇక సరిదిద్దలేనిది ఏదో ఉంటుంది. నోటి నుండి జారిన ఒక మాట. ధడాలున మూసేసిన ఒక తలుపు. మీరు సమాధానపడకముందే చనిపోయిన ఒక మనిషి. ఎవరూ గమనించని, కానీ మీరు మాత్రం ఎన్నడూ మరచిపోలేని ఒక మోసం.

మీరు చాలా చేయవచ్చు. మీ తప్పును గ్రహించవచ్చు. క్షమాపణ అడగవచ్చు. సాధ్యమైన చోట నష్టాన్ని భర్తీ చేయవచ్చు. ఇంకెప్పుడూ అలా చేయకూడదని నిర్ణయించుకోవచ్చు.

గ్రహింపు ఆలస్యంగా వస్తుంది. క్షమాపణ ఇక ఆ వ్యక్తిని చేరదు. నష్టాన్ని భర్తీ చేయడం కుదరదు, ఎందుకంటే దానికి సరిపోయే డబ్బు లేదు. లేదా అది అసలు సాధ్యమే కాదు. ఆ నిర్ణయం తర్వాతి సారి వరకే నిలుస్తుంది.

అన్నీ సఫలమైనా, ఏదో మిగిలే ఉంటుంది. జరిగింది జరిగిపోయింది. అది లోకంలో నిలిచి ఉంది. ఏ నష్టపరిహారమూ దానిని జరగనట్టు చేయలేదు.

ఇంతవరకు మనం మనుషులమైన మనవైపే చూశాం. దేవుడే మన సృష్టికర్త అయితే? లోకాన్ని సృష్టించింది మనం కాదు. ప్రకృతి నియమాలను కూడా కాదు. అపరాధంతో మనం ఎలా వ్యవహరించగలమో, దానిని నిజంగా ఎలా వదిలించుకోగలమో నిర్ణయించే నియమాలనూ

షరతులనూ కూడా మనం చేయలేదు. మనం పుట్టింది దేవుని లోకంలో. మనం వేరేలా అనుకున్నా: నియమాలను నిర్ణయించేది మనం కాదు.

నేను పైన చెప్పినవన్నీ ఒక ప్రాణాంతక రోగంతో పోల్చవచ్చు. బైబిలు దానికి ఒక చిన్న మాట వాడుతుంది: పాపం.

పాపం అనే మాట అరిగిపోయింది. చాలామందికి అందులో నీతిబోధ, ఎత్తిన వేలు మాత్రమే వినిపిస్తాయి. కానీ దాని అర్థం జీవితానికి చాలా దగ్గరగా ఉన్నది. బైబిలు వాడే మాటకు అక్షరార్థం: గురి తప్పడం. గురి తప్పిన బాణంలా.

కాబట్టి పాపం అంటే: నేను ఉండవలసిన వ్యక్తిగా లేను. జరగకూడనిది నేను చేశాను. ఈ రెండూ కలిసే ఉంటాయి. దాని అర్థం క్రియలు. వాటిని లెక్కపెట్టవచ్చు. ఆ క్రియలు పుట్టే మన స్వభావంలోని ఒక భాగం కూడా దాని అర్థమే. దానిని లెక్కపెట్టలేం. కానీ అది అందరికీ తెలుసు. మీరు ఏదో చేయాలని నిర్ణయించుకుంటారు, తర్వాత వేరేది చేస్తారు. ఏదో శక్తి మనలను నడిపిస్తున్నట్టు. లోపలి నుండి, బయటి నుండి కూడా.

ఇప్పుడు వినడానికి కష్టమైన ఒక వాక్యం వస్తోంది. అది అందరికీ వర్తిస్తుంది. నాకు కూడా.

బైబిలు దీన్ని ఇలా చెబుతుంది: అందరూ పాపం చేశారు; దేవుని మహిమకు తగినట్టుగా లేరు.[2] దీని అర్థం: దేవుడు మొదట మనిషిని ఏ ఉద్దేశంతో చేశాడో, ఆ విధంగా ఎవరూ లేరు; అలా ఎవరూ అవుతున్నదీ లేదు.

నేను ఎవరినీ నిందించడం లేదు, ఎవరిపైనా నేరం మోపడం లేదు. చివరికి ప్రతి మనిషీ తనను తానే ఎదుర్కొంటాడు. తన నుండి తాను పారిపోవడం ఏదో ఒక రోజు ఆగిపోతుంది. ఆగి నిజాయితీగా ఉండటం మేలు: బంధకం, శూన్యం, అర్థరాహిత్యం, అపరాధం, ఒంటరితనం, విరిగిన స్థితి, హింస, తప్పులు ఉన్నాయా? అవి జ్వరం లాంటివి. కానీ జ్వరం రోగం కాదు. ఒక రోగం ఉందని, ఏదో సరిగా లేదని అది చూపిస్తుంది.

దాని వెనుక రోగం ఉంది. అది గట్టిగా శబ్దం చేయదు. నిశ్శబ్దంగా పనిచేస్తుంది. మీరు దాని నుండి తప్పించుకోగలిగే మెట్టు ఏదీ లేదు. ఎందుకంటే అపరాధం ఇతరులలో గాని నాకు బయట గాని మాత్రమే లేదు. అది నాలోనే ఉంది. నా జీవితంలో, నా చరిత్రలో, నేను ఏమై ఉన్నానో దానిలో.

ఒక తత్వవేత్త మన మనస్సాక్షిని ఒకసారి న్యాయస్థానం అని పిలిచాడు. అందులో మూడు స్వరాలు ఉంటాయి: నిందమోపేవాడు, వాదించేవాడు, న్యాయాధిపతి. ముగ్గురూ మనలోనే మాట్లాడతారు. నిందమోపేవాడు మనం చేసినవన్నీ లెక్కచెబుతాడు. వాదించేవాడు సాకులు

2. రోమా 3:23

వెదుకుతాడు. న్యాయాధిపతి మనం తప్పించుకోలేని తీర్పు చెబుతాడు. ఈ న్యాయస్థానం గురించి మనకు ఎవరూ వివరించనక్కర్లేదు. మనం దానిని మనతోనే మోసుకుంటూ తిరుగుతాం.

అందుకే కేవలం ఒక మాట సరిపోదు. ఎవరైనా నాతో "సరే, మరచిపో" అంటే, అది దయగల మాటే. కానీ అది నన్ను వేరే మనిషిగా మార్చదు. జరిగినదాన్ని జరగనట్టు చేయదు. "అంత ఘోరమేమీ కాదు" అని చెప్పి ఏ డాక్టరూ ఒక బిడ్డను స్వస్థపరచడు.

కాబట్టి మనకు రెండు అవసరం. మనకు క్షమాపణ దొరకడం. మనలో ఉన్నది బయటకు వచ్చి అంతం కావడం. ఒకటి లేకుండా మరొకటి సహాయపడదు.

3 దేవుడు నిజంగా ఎలాంటివాడు

దేవుడు లేకుండా మనం ఈ స్థితి నుండి బయటపడలేం. దేవుడు లేకుండా మన ఉనికినే ఊహించలేం. మనం దాన్ని నమ్మినా నమ్మకపోయినా.

ముందుగా ఒక అపార్థం.

దాదాపు ప్రతి ఒక్కరి మనసులో దేవుని గురించి ఒక చిత్రం ఉంటుంది. నమ్మనివారి మనసులో కూడా. తరచూ అది ఒక కఠినమైన పర్యవేక్షకుని చిత్రం. అన్నీ చూసేవాడు, ఏదీ మరచిపోనివాడు. కొందరు చిన్నప్పుడు ఇలా నేర్చుకున్నారు: మంచి దేవుడు అన్నీ చూస్తున్నాడు. అది ఓదార్పులా వినిపించలేదు. జాగ్రత్తగా ఉండు అన్నట్టు వినిపించింది.

దీన్ని యేసు సిలువకు అన్వయిస్తే ఇలా వినిపిస్తుంది: దేవుడు శిక్ష కోరుతున్నాడు. శిక్ష మనపై కాకుండా తనపై పడాలని యేసు మధ్యలోకి దూకాడు. కుమారుడు కోపంగా ఉన్న తండ్రిని శాంతింపజేశాడు.

చాలామంది ఇలాగే విన్నారు, చర్చిలలో కూడా. అందుకే కొందరు వెళ్లిపోయారు. దయ చూపడానికి ముందు రక్తం చూడవలసిన దేవుణ్ణి ఎవరు నమ్మాలనుకుంటారు?

ఇందులో కొంత నిజం ఉంది. మనం చేసేది దేవుడు చూస్తాడు. ఆయన దేనినీ ఊరికే తుడిచివేయడు. కానీ మిగిలినది సరికాదు. ఈ చిత్రంతో మొదలుపెట్టే వ్యక్తి చివరికి అంతా తప్పుగా అర్థం చేసుకుంటాడు. ఈ చిత్రం ఒక వక్రీకరణ. కనీసం అది అసంపూర్ణం.

దేవుడు పూర్తిగా వేరేలా ఉంటే? బైబిలులో మొదటి అడుగు ఎవరు వేస్తారో చూద్దాం. అది ఎన్నడూ మనిషి కాదు. ఎప్పుడూ దేవుడే. ఆదాము దాక్కున్న తర్వాత దేవుడు తోటలో అతన్ని వెదుకుతాడు. ఆయన అబ్రాహామును పిలుస్తాడు. తన ప్రజలకు ఒక్క ఆజ్ఞ అయినా ఇవ్వకముందే ఆయన వారిని ఐగుప్తు బానిసత్వం నుండి బయటకు తీసుకువస్తాడు. చివరికి ఆయన తన కుమారుణ్ణి పంపుతాడు.

బైబిలులో బాగా తెలిసిన వాక్యాలలో ఒకటి ఇలా చెబుతుంది: దేవుడు లోకాన్ని ఎంతగా ప్రేమించాడంటే, తన కుమారుణ్ణి ఇచ్చాడు.[3]

కుమారుడు తండ్రి నుండి ప్రేమను బలవంతంగా రాబట్టలేదు. తండ్రి ప్రేమించాడు కాబట్టి కుమారుణ్ణి ఇచ్చాడు. 1వ అధ్యాయంలోని డాక్టరు సహాయం చేయాలనుకుని వచ్చినట్టే. ఎవరో ఒప్పించారని కాదు.

---

3. యోహాను 3:16

అలాగైతే, మనం ఇతరులకు – తద్వారా ఆయనకు – చేసినదానితో దేవుడు ఎలా వ్యవహరిస్తాడు? మళ్లీ మనతోనే మొదలుపెడదాం. ఎవరో మిమ్మల్ని గాయపరిచారని ఊహించుకోండి. తీవ్రంగా. మీకు రెండు దారులు ఉన్నాయి. మీరు అతనికి ప్రతీకారం చేయవచ్చు. లేదా మీరు క్షమించవచ్చు.

క్షమించడం అంటే ఏమిటి? గాయం పోయిందని కాదు. నష్టాన్ని అవతలి వ్యక్తికి తిరిగి ఇవ్వకుండా మీరే దానిని భరిస్తారని అర్థం. క్షమించేవారే చెల్లిస్తారు. ఎప్పుడూ. అదే క్షమాపణ వెల. దానిని చెల్లించేది అపరాధి కాదు, క్షమించేవారే.

ఇది మనుషుల మధ్య అనుభవం. మరి దేవుని విషయంలో? బైబిలు మొదటి భాగమైన పాత నిబంధనలో ఆయన తన ప్రజలతో ఇలా అంటున్నాడు:

> నీ పాపాలతో నీవు నన్ను శ్రమపెట్టావు. నేను, నేనే నా కోసం నీ అతిక్రమాలను తుడిచివేసేవాడిని.[4]

రెండూ పక్కపక్కనే ఉన్నాయి. పాపం దేవునికి శ్రమ కలిగిస్తుంది. ఆయన దానిని మోస్తాడు. ఆయన దానిని తుడిచివేస్తాడు. మనం దానికి అర్హులమని కాదు. ఆయన అలాంటివాడు కాబట్టి. ఒక తప్పు కోసం పొంచి చూసే న్యాయాధిపతి కాదు. మనం ఆ భారాన్ని ఆయనపై మోపామని మనం గ్రహించకముందే చాలా కాలంగా దానిని మోస్తున్నవాడు.

కానీ అది సగం మాత్రమే. ఏమీ జరగనట్టు దేవుడు నటించడు. అన్నిటినీ చూసీ చూడనట్టు వదిలేసే దేవుడు మంచి దేవుడు కాదు. ఆయన ఉదాసీనుడు అవుతాడు. ఒక బిడ్డకు అన్యాయం జరిగితే, ఎవరైనా దానిని తీవ్రంగా తీసుకోవాలని మనం ఆశిస్తాం. దేవుడు దానిని తీవ్రంగా తీసుకుంటాడు. అన్నిటినీ. నేను చేసిన అన్యాయాన్ని, నాకు జరిగిన అన్యాయమంత తీవ్రంగా.

పాపాన్ని మోయడంలో, సహించడంలో దేవుడు నీతిమంతుడా, పక్షపాతం లేనివాడా, స్థిరంగా ఉన్నవాడా అన్నదే విషయం. గతాన్నీ వర్తమానాన్నీ భవిష్యత్తునూ – అన్నిటినీ ఆయన సరిచేస్తాడా? అది అందరికీ, ప్రతి ఒక్కరికీ సంబంధించినది. మన వైఫల్యం వల్ల – మన పాపం వల్ల – కలిగిన నష్టం ఎప్పటికైనా సరిదిద్దబడగలదా? ఊహకందని విషయం; ఊహకందని అద్భుతం ద్వారానే బహుశా అది జరగగలదు.[5]

ఇవన్నీ కలిసి మనలను సిలువ దగ్గరికి తీసుకువస్తాయి. కేవలం కఠినంగా ఉండే దేవునికి సిలువ అవసరం ఉండదు. ఆయన కేవలం శిక్షించి ప్రతీకారం చేయవచ్చు. కేవలం మెత్తగా ఉండే దేవునికీ సిలువ అవసరం ఉండదు. ఆయన చూసీ చూడనట్టు ఉండవచ్చు. అది కూడా అంతే విషాదకరం. కానీ దేవుడు రెండూ. ఆయన అపరాధాన్ని తీవ్రంగా తీసుకుంటాడు. అపరాధిని పూర్తిగా ప్రేమిస్తాడు.

---

4. యెషయా 43:24-25
5. రోమా 3:25-26

అలాంటి దేవుడు రెండూ సత్యంగా నిలిచే దారిలో నడుస్తాడు. అలా చేయడంలో ఆయన అటూ ఇటూ ఊగిసలాడడు. ఆయన ప్రేమాస్వరూపి; ఆయన చేసేది ప్రేమే. అది నీతిగల, పరిశుద్ధమైన ప్రేమ.

సిలువే ఆ దారి. అది ఆయన దారి. మనది కాదు.

4 రక్తం ఎందుకు?

సిలువ రక్తసిక్తమైన విషయం. రక్తాన్ని తప్పించుకుని మనం ముందుకు వెళ్లలేం. అది వింతగా వినిపించినా సరే. కనీసం మన ప్రాంతాల్లో.

రోజువారీ జీవితంలో రక్తం మనకు అరుదుగా కనిపిస్తుంది. గాయమైనప్పుడు. డాక్టరు రక్తం తీసినప్పుడు. లేదా రక్తదానం చేసినప్పుడు. అక్కడ మనం సాధారణంగా తేలికగా మరచిపోయేది ఒకటి నేర్చుకుంటాం: రక్తం ప్రాణాన్ని కాపాడగలదు. ఒకరి రక్తం మరొకరిని బతికిస్తుంది.

మొదటిసారి ఆరాధనకు వచ్చే వ్యక్తి బహుశా యేసు రక్తం గురించిన ఒక పాట వింటాడు. ఆశ్చర్యపోతాడు. లేదా అసహ్యపడతాడు. క్రైస్తవ మతం రక్తం లేకుండా ఎందుకు ఉండలేదు? క్షమాపణ మాట ఒక్కటి ఎందుకు సరిపోదు?

మళ్లీ మనతోనే మొదలుపెడదాం. ఒక చిన్న బాలుడు స్కెచ్ పెన్నులతో తన తల్లి తెల్లని టేబుల్ క్లాత్ మీద బొమ్మలు గీస్తాడు. ఆమె లోపలికి వచ్చి అది చూస్తుంది. ఆమె అతన్ని క్షమిస్తుంది. వెంటనే, ఏ నిందా లేకుండా. కానీ క్లాత్ మాత్రం ఇంకా రంగులమయంగానే ఉంది. క్షమాపణ దానిని శుభ్రం చేయదు. ఎవరో దానిని ఉతకాలి. ఉతికేది ఆ బాలుడు కాదు.

క్షమాపణకూ శుద్ధీకరణకూ ఉన్న తేడా ఇదే. క్షమాపణ ఇలా అంటుంది: నేను దాన్ని నీ లెక్కలో వేయను. శుద్ధీకరణ ఇలా అంటుంది: అది పోయింది. మనకు రెండూ అవసరం. పాపం ఒక రోగంలా మనలో ఉందని 2వ అధ్యాయంలో చూశాం. అందుకే "సరే, మరచిపో" అనేవాడు మాత్రమే మనకు చాలడు. స్వస్థపరిచేవాడు మనకు కావాలి.

మరి దేవుని విషయంలో? యేసుకు చాలా కాలం ముందే ఆయన దీన్ని తన ప్రజలైన ఇశ్రాయేలుకు నేర్పించాడు. మనకు వింతగా ఉన్న భాషలో. అప్పట్లో అది అందరికీ అర్థమయ్యేది. అది బలుల భాష.

అపరాధం మోసుకున్న ఒక ఇశ్రాయేలీయుడు ఒక పశువును పరిశుద్ధ స్థలానికి – దేవుడు నివసించిన చోటికి – తెచ్చేవాడు. అతడు ఆ పశువు తలపై తన చేయి ఉంచేవాడు. దాని అర్థం: ఈ పశువు ఇప్పుడు నాకు ప్రతినిధిగా నిలుస్తుంది. తర్వాత అది వధించబడేది. యాజకుడు ఆ రక్తాన్ని తీసుకుని బలిపీఠం దగ్గరికి తెచ్చేవాడు. రక్తమే ముఖ్యమైనది. చంపడం కాదు. రక్తం.

ఎందుకు? ఎందుకంటే బైబిలులో రక్తం ప్రాణానికి గుర్తు. మోషే ధర్మశాస్త్రంలో దేవుడు ఇలా అంటున్నాడు:

ప్రాణం రక్తంలో ఉంది; అది మిమ్మల్ని కప్పడానికి నేను దానిని బలిపీఠం మీద మీకు ఇచ్చాను.[6]

ఈ వాక్యంలో చాలా ఉంది. రక్తాన్ని ఇచ్చేది దేవుడే. అప్పు ఇచ్చినవాడు తన డబ్బును వసూలు చేసినట్టు ఆయన దానిని వసూలు చేయడు. డాక్టరు మందు ఇచ్చినట్టు ఆయన దానిని ఇస్తాడు. రక్తం చేసేదానికి పేరు: కప్పడం. అది అపరాధం మీద పరచుకుంటుంది. అదే సమయంలో దానిని తీసివేస్తుంది.

ఈ వింత భాష ఏమి చెబుతోంది? మూడు విషయాలు:

అపరాధం తీవ్రమైనది.

దానికి ఒక ప్రాణం ఖరీదవుతుంది.

ఆ ప్రాణాన్ని ఇచ్చేది దేవుడే.

కానీ పశువులు కేవలం ఒక చిత్రం మాత్రమే. గొర్రెకు తాను దేని కోసం చనిపోతోందో తెలియదు. దానికి ఏమీ అర్థం కాదు కాబట్టి అది దేనినీ తనపై వేసుకోలేదు. పశువుల రక్తం అపరాధాన్ని తీసివేయలేదని బైబిలే స్వయంగా చెబుతోంది.[7] అది ఒక రకమైన పాఠం. దేవుడు ఒకరోజు నిజంగా ఏమి చేయబోతున్నాడో దాని ద్వారా ముందుగా తెలియజేశాడు.

తర్వాత ఆయన అది చేశాడు. ఒక పశువుతో కాదు. తాను ఏమి చేస్తున్నాడో తెలిసిన ఒక మనిషితో. దానిని కోరుకున్నవానితో. దేవుని సొంత కుమారుడైనవానితో. ఇక్కడ దేవుడు పరాయి రక్తాన్ని తీసుకోలేదు. తన సొంత రక్తాన్ని ఇచ్చాడు.

అందుకే రక్తం. దేవుడు రక్తం చూడాలనుకుంటున్నాడని కాదు. అపరాధానికి ఒక ప్రాణం ఖరీదవుతుంది కాబట్టి. ఆ ప్రాణం తనదే కావాలని దేవుడు నిర్ణయించుకున్నాడు కాబట్టి. ఈ కార్యంలో తండ్రి, కుమారుడు సంపూర్ణంగా ఒక్కటే.

6. లేవీయకాండము 17:11
7. హెబ్రీ 10:4

5 యేసు స్వయంగా చెప్పినది

మరి యేసు స్వయంగా? తనకు ఏమి రాబోతోందో ఆయనకు తెలుసా?

ఒక మనిషి చిన్న వయసులోనే చనిపోతే, మిగిలిపోయినవారు తరచూ ఇలా అడుగుతారు: అతనికి ముందే తెలిసిందా? ఇప్పుడు మాత్రమే మనకు అర్థమవుతున్న ఏదైనా మాట అతడు చెప్పాడా? కొన్నిసార్లు ఒక ఉత్తరం దొరుకుతుంది. లేదా అప్పట్లో పట్టించుకోకుండా వదిలేసిన ఒక వాక్యం గుర్తుకొస్తుంది.

యేసు విషయంలో వేరొక అనుమానం రావడం సహజం: ఆయన మరణానికి అర్థం తర్వాతే ఇవ్వబడిందని. ఒక ప్రసంగికుడు హద్దు మీరాడు. అధికారంలో ఉన్నవారు అతన్ని అడ్డు తొలగించారు. తర్వాత అతని స్నేహితులు ఆ అర్థం లేని మరణంలో ఒక అర్థం కోసం వెదికారు. అలాంటిది జరుగుతుంటుంది. దుఃఖంలో ఉన్నప్పుడు మనుషులు అలా చేస్తారు.

వృత్తాంతాలు వేరేగా చెబుతున్నాయి. తన మరణం రాకముందే యేసు దాని గురించి మాట్లాడాడు. అనేకసార్లు. విమోచనను తెచ్చే అర్థాన్ని – సరిగ్గా ఆ అర్థాన్నే – ఆయనే స్వయంగా దానికి ఇచ్చాడు.

తాను యెరూషలేముకు వెళ్లి అక్కడ చనిపోవలసి ఉంటుందని ఆయన తన స్నేహితులతో మూడుసార్లు చెప్పాడు. చనిపోవలసిందే. వారు అది వినడానికి ఇష్టపడలేదు. వారిలో ఒకడైన పేతురు ఆయనకు తీవ్రంగా అడ్డు చెప్పాడు. యేసు తన మాట మీదే నిలిచాడు.

ఒకసారి ఆయన తనను తాను ఒక వైద్యుడు అని పిలుచుకున్నాడు. ప్రజలు అసహ్యించుకునే పన్ను వసూలుదారులతో, చెడ్డపేరు గల ఇతరులతో ఆయన భోజనానికి కూర్చుంటున్నాడని ఆయనపై నింద మోపబడింది. ఆయన ఇలా జవాబిచ్చాడు:

> ఆరోగ్యంగా ఉన్నవారికి కాదు, రోగులకే వైద్యుడు అవసరం.[8]

తాను ఎవరి దగ్గరికి వచ్చాడో ఆయనకు తెలుసు. ఎందుకు వచ్చాడో కూడా ఆయన చెప్పాడు:

> మనుష్యకుమారుడు సేవ చేయించుకోవడానికి రాలేదు; సేవ చేయడానికీ, అనేకుల కోసం తన ప్రాణాన్ని విమోచన క్రయధనంగా ఇవ్వడానికీ వచ్చాడు.[9]

మనుష్యకుమారుడు – యేసు తనను తాను ఇలా పిలుచుకున్నాడు. విమోచన క్రయధనం అంటే ఒక బందీని విడిపించడానికి చెల్లించే డబ్బు. చెర నుండి, బానిసత్వం నుండి. అప్పుల్లో

8. మార్కు 2:17
9. మార్కు 10:45

కూరుకుపోయిన జీవితం నుండి. యేసు ఇలా అంటున్నాడు: నా ప్రాణమే వెల. విడుదల పొందేది మీరే.

చివరి సాయంత్రం ఆయన తన స్నేహితులతో కలిసి పస్కా భోజనం చేశాడు. ఈ పండుగలో ఇశ్రాయేలు ఈ రోజు వరకూ ఐగుప్తు నుండి విడుదలను జ్ఞాపకం చేసుకుంటుంది. ఆయన రొట్టె తీసుకుని, విరిచి ఇలా అన్నాడు: ఇది మీ కోసం నా శరీరం. ద్రాక్షారసం ఉన్న గిన్నెను తీసుకుని ఇలా అన్నాడు: ఇది అనేకుల కోసం, పాపక్షమాపణ నిమిత్తం చిందించబడుతున్న నా రక్తం.[10]

వారికి అది అర్థం కాలేదు. తర్వాతే అర్థమైంది. కానీ అది జరగకముందే ఆయన దానిని చెప్పాడు. తాను చనిపోతానని ఆయనకు తెలుసు. ఎవరి కోసమో తెలుసు. ఎందుకో కూడా తెలుసు.

తర్వాత ఒలీవల కొండ పాదాన ఉన్న గెత్సేమనే తోటలో ఆ రాత్రి వచ్చింది. అది ఆయనకు ఎంత ఖరీదైనదో అక్కడ మనం చూస్తాం. ఆయన తన స్నేహితులలో ముగ్గురిని వెంట తీసుకువెళ్లాడు. తన ప్రాణం చావునంత దుఃఖంలో మునిగి ఉందని వారితో చెప్పాడు. తర్వాత నేలపై పడి ఇలా ప్రార్థించాడు:

తండ్రీ, నీకు అన్నీ సాధ్యమే. ఈ గిన్నెను నా నుండి తొలగించు. అయినా నా ఇష్టం కాదు, నీ ఇష్టమే జరగాలి.[11]

గిన్నె అనేది ఒక పాత చిత్రం. ఇశ్రాయేలు ప్రవక్తల దగ్గర గిన్నె అంటే దేవుడు ఒక మనిషికి తాగడానికి ఇచ్చేది. అతని వంతు. అతని విధి. కొన్నిసార్లు అది ఆశీర్వాదం. కొన్నిసార్లు ఒక మనిషికి కేటాయించబడగలిగే అత్యంత కఠినమైనది. తన గిన్నెలో ఏముందో యేసు చూశాడు. అది తనను దాటిపోవాలని ఆయన వేడుకున్నాడు. తర్వాత దానిని తాగాడు.

కాబట్టి ఆయన తడబడుతూ తన మరణంలోకి జారిపడలేదు. రాబోయేదాన్ని ఆయన చూశాడు. తప్పించబడాలని ఆయన వేడుకున్నాడు. అయినా ఆయన ముందుకు వెళ్లాడు. 7వ అధ్యాయంలో దీని దగ్గరికి తిరిగి వస్తాం.

సిలువపై, తన మరణానికి కొంచెం ముందు, ఆయన ఇంకొక మాట చెప్పాడు. గ్రీకు భాషలో అది ఒకే ఒక మాట. తెలుగు బైబిలులో కూడా అది ఒకే మాట: సమాప్తమైనది.[12] దాని అర్థం: అంతా ముగిసిపోయింది అని కాదు. పని పూర్తయింది అని. అప్పగించిన బాధ్యత నెరవేరింది.

---

10. లూకా 22:19; మత్తయి 26:28
11. మార్కు 14:34-36
12. యోహాను 19:30

6 మూడు కఠినమైన వాక్యాలు

ఇప్పుడు విషయం కష్టమవుతుంది.

మీరు నెమ్మదిగా చదవవలసిన మూడు వాక్యాలు.

రెండుసార్లు చదవవలసిన వాక్యాలు మీకు తెలుసు. డాక్టరు ఇచ్చిన రిపోర్టు. ప్రభుత్వ కార్యాలయం నుండి వచ్చిన ఉత్తరం. మీరు వాటిని చదివి, పక్కన పెట్టి, మళ్లీ చదువుతారు. ఎందుకంటే వాటిపై చాలా ఆధారపడి ఉంటుంది.

యేసు మరణం గురించి కూడా అలాంటి వాక్యాలు ఉన్నాయి. మొదటి క్రైస్తవులు ఆయన మరణాన్ని కొన్ని వాక్యాల్లో సంక్షిప్తంగా చెప్పారు. వాటిలో మూడు ప్రత్యేకంగా కఠినమైనవి. అవి ఎంతో బరువును మోస్తాయి కాబట్టి కఠినమైనవి. వాటిని సులభంగా తప్పుగా అర్థం చేసుకోవచ్చు కాబట్టి కూడా కఠినమైనవి.

మొదటి వాక్యం: లేఖనాల ప్రకారం క్రీస్తు మన పాపాల కోసం చనిపోయాడు.[13]

సిలువ గురించి మన దగ్గర ఉన్న అతి పురాతనమైన వాక్యం ఇదే. సుమారు 55వ సంవత్సరంలో పౌలు దీనిని కొరింథులోని క్రైస్తవులకు రాశాడు. తాను కూడా దీనిని తనకంటే ముందు క్రైస్తవులైనవారి నుండి పొందానని ఆయన దానితో పాటు చెబుతున్నాడు. కాబట్టి ఈ వాక్యం సిలువ తర్వాతి మొదటి సంవత్సరాల నుండి వచ్చినది. తరాల తర్వాత ఎవరూ దీనిని కల్పించలేదు.

మన పాపాల కోసం. ఆయన శత్రువుల వల్ల అని కాదు. మనకు ఆదర్శంగా అని కాదు. కానీ: మన పాపాల కోసం. ఆయన మరణానికి 2వ అధ్యాయంలో ఉన్నదానితో సంబంధం ఉంది. మనలో తిష్ఠవేసిన రోగంతో. మనం ఇక సరిదిద్దలేనిదానితో.

లేఖనాల ప్రకారం. అంటే: ఇశ్రాయేలు బైబిలులో ఇది ముందే అలా రాయబడి ఉంది. మొదటి క్రైస్తవులు సిలువను కొత్తగా కనిపెట్టలేదు. వారు దానిని అక్కడ మళ్లీ కనుగొన్నారు. అన్నిటికంటే స్పష్టంగా, అప్పటికే శతాబ్దాల నాటి ఒక గీతంలో. అది తృణీకరించబడే, బాధపడే, చనిపోయే దేవుని సేవకుని గురించి మాట్లాడుతుంది. అది ఇలా చెబుతుంది:

ఆయన మన రోగాన్ని మోశాడు. మన అతిక్రమాల కారణంగా ఆయన గాయపరచబడ్డాడు. మనందరి అపరాధాన్ని యెహోవా ఆయన మీద పడేలా చేశాడు.[14]

---

13. 1 కొరింథీ 15:3
14. యెషయా 53:4-6

ఇక్కడ ఉన్న మాటకు నిజంగానే రోగం అని అర్థం. అది "పాపపు రోగం". ఇతరులు దేనితో బాధపడుతున్నారో దానిని తనలోకి తీసుకునే ఒకణ్ణి ప్రవక్త చూస్తున్నాడు. బిడ్డ మంచం దగ్గర ఉన్న డాక్టరులాగా.

ఇశ్రాయేలు బైబిలులోని విడుదల కథలు సిలువ వైపు ముందుగానే చూపిస్తాయి. అక్కడ ఒక ప్రజకు జరిగినది ఇక్కడ మనుషులందరి కోసం జరుగుతుంది.

రెండవ వాక్యం: పాపం ఎరుగనివానిని దేవుడు మన కోసం పాపంగా చేశాడు – మనం ఆయనలో దేవుని నీతి అయ్యేలా.[15]

మూడింటిలో ఇది అత్యంత కఠినమైనది. మీరు దీనిని ముక్క ముక్కగా చదవాలి.

పాపం ఎరుగనివాడు: యేసుకు సొంత అపరాధం లేదు; ఆయన ఎన్నడూ అన్యాయంతో చేతులు కలపలేదు. పాపంగా చేయబడ్డాడు: పాపం ఉండవలసిన స్థానంలో దేవుడు ఆయనను నిలబెట్టాడు. మనం ఏమై ఉన్నామో దానితో ఆయనను ఒక్కటిగా చేశాడు. ఆయనను పాపిగా చేశాడని కాదు. కానీ: మన విషయాన్ని పూర్తిగా ఆయనకు అప్పగించాడు. తర్వాత లక్ష్యం: మనం దేవుని నీతి అయ్యేలా. ఆయనలో.

ఇక్కడ నీతి అంటే: ఏ తప్పూ లేకుండా ఉండటం అని కాదు. దాని అర్థం: దేవునితో సమాధానంగా ఉండటం. మళ్లీ ఆయనకు చెందినవారు కావటం.

ఇది ఒక మార్పిడి. మనది ఆయనకు దక్కుతుంది. ఆయనది మనకు దక్కుతుంది. కానీ ఇది ఇద్దరు అపరిచితులు ఏదో ఒకటి అటూ ఇటూ మార్చుకునే సంతలోని మార్పిడి లాంటిది కాదు. ఇది ఆయనలో జరిగే మార్పిడి. మనం లోపలికి తీసుకువెళ్లబడతాం. ఆయన సిలువ మరణంలోకి. ఆయన పునరుత్థాన జీవంలోకి.

పౌలు ఒకసారి ఒక స్నేహితునికి ఒక చిన్న ఉత్తరం రాశాడు. ఆ స్నేహితుని దగ్గర నుండి ఒక బానిస పారిపోయాడు. అతని పేరు ఒనేసిము. బహుశా అతడు ఏదో తీసుకుపోయి ఉండవచ్చు. పౌలు అతనితో పరిచయం ఏర్పరచుకుని, అతన్ని తిరిగి పంపుతున్నాడు. ఆయన ఇలా రాస్తున్నాడు: అతడు నీకు ఏమైనా బాకీ ఉంటే, దానిని నా లెక్కలో వేయి. నేను చెల్లిస్తాను.[16] ఇక్కడ ఎవరూ శిక్ష గురించి ఆలోచించడం లేదు. ఒకరి బాధ్యతను మరొకరు తీసుకుంటారు. బైబిలు యేసు గురించి కూడా ఇలాగే మాట్లాడుతుంది.

మూడవ వాక్యం: ఆయన మన పాపాలను తన శరీరంలో మ్రానుపై మోశాడు.[17]

---

15. 2 కొరింథీ 5:21
16. ఫిలేమోను 1:18-19
17. 1 పేతురు 2:24

ఈ వాక్యం మీకు 1వ అధ్యాయం నుండే తెలుసు. అది స్థలాన్ని చెబుతుంది. తన శరీరంలో. మ్రానుపై, సిలువపై. ఆలోచనల్లో కాదు, పరలోకంలో ఎక్కడో కాదు. ఒక నిర్దిష్టమైన రోజున, ఒక నిర్దిష్టమైన దూలం మీద, రక్తం కార్చగలిగిన ఒక శరీరంలో.

అది క్రియను కూడా చెబుతుంది: మోశాడు. దీనికి బలుల భాష నుండి ఇంకొక చిత్రం కూడా ఉంది. సంవత్సరానికి ఒకసారి, ప్రాయశ్చిత్త దినం (యోమ్ కిప్పూర్) నాడు, యాజకుడు బతికి ఉన్న ఒక మేకపోతు తలపై తన రెండు చేతులూ ఉంచేవాడు. ప్రజల అపరాధమంతటినీ అతడు దానిపై ఒప్పుకునేవాడు. తర్వాత ఆ మేకపోతు అరణ్యంలోకి తోలివేయబడేది. అది అపరాధాన్ని దూరంగా మోసుకుపోయేది. అది ఇక తిరిగి రాని స్థలానికి.[18]

సరిగ్గా ఇదే మాట మూడవ వాక్యంలో కూడా ఉంది: మోశాడు. దూరంగా మోసుకుపోయాడు. అపరాధాన్ని బయటకు మోసుకుపోయే మేకపోతులా యేసు ఉన్నాడు. అదే సమయంలో తన రక్తంతో శుద్ధి చేసే బలి కూడా ఆయనే. రెండూ ఒకే వ్యక్తిలో.

ఆ వాక్యం ఇంకా కొనసాగుతుంది: మనం పాపాల విషయంలో చనిపోయి నీతి కోసం జీవించేలా. మనం మెరుగ్గా అనుభూతి చెందేలా అని అక్కడ లేదు. మనం వేరేలా జీవించేలా అని అక్కడ ఉంది. యేసు మరణం మన కోసం జరిగినది మాత్రమే కాదు. దాని ద్వారా మనతో, మనలో కూడా ఏదో జరగాలి.

తర్వాత మనకు ఇప్పటికే తెలిసిన వాక్యం వస్తుంది: ఆయన గాయాల వలన మీరు స్వస్థత పొందారు. ఆయన మరణమే మన జీవం.

18. లేవీయకాండము 16:21-22

7 ఆయన మరణం మనలను ఎలా రక్షిస్తుంది

ఇప్పుడు ఒక జవాబు వస్తుంది. లేదా కనీసం ఒక జవాబు కోసం ప్రయత్నం.

ఒక మనిషిని పోగొట్టుకున్నవారు ఇలా అడుగుతారు: ఎందుకు? అతడే ఎందుకు? ఇలా ఎందుకు? సాధారణంగా జవాబు దొరకదు. మరణం అర్థం లేనిదిగానే మిగిలిపోతుంది.

యేసు విషయంలో మనం వేరేగా అడుగుతాం. ఆయన ఎందుకు చనిపోయాడు అని మాత్రమే కాదు. ఆయన మరణంలో ఏమి జరిగింది అని. ఇది 1వ అధ్యాయంలోని మూడవ ప్రశ్న. ఐదు అడుగుల్లో దానికి దగ్గరవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

మొదటిది: ఆయన దానిని తనపై వేసుకున్నాడు.

యేసు ఏదో ప్రమాదంలో చిక్కుకోలేదు. ఆయన దానిలోకి నడిచి వెళ్లాడు. యెరూషలేములో తన కోసం ఏమి ఎదురుచూస్తోందో ఆయనకు తెలుసు. అయినా ఆయన అక్కడికి వెళ్లాడు. తన మరణానికి ముందు రాత్రి, అది తనను దాటిపోవాలని ఆయన ప్రార్థించాడు. తర్వాత ఇలా అన్నాడు: నా ఇష్టం కాదు, నీ ఇష్టమే.[19]

తర్వాత జరిగినది మనుషులు చేశారు. ఒక స్నేహితుని ద్రోహం. మొదటి నుండే స్థిరపడిపోయిన తీర్పు. దెబ్బలు, ఎగతాళి, మరణశిక్ష అమలు. ఆకాశం నుండి పిడుగు కాదు. మనుషుల చేతులు. అయినా బైబిలు ఇలా చెబుతుంది: సరిగ్గా ఇదే దేవుని మార్గం. దేవుడు తన కుమారుణ్ణి అప్పగించాడు.[20] రెండూ సత్యమే. మనుషులు దానిని చేశారు. దేవుడు అలా కోరుకున్నాడు కాబట్టి అది జరగనిచ్చాడు. ఎందుకంటే 3వ అధ్యాయం చెప్పిన ఊహకందని అద్భుతం ఇలాగే జరగాలి.

అక్కడ యేసు అనుభవించినది, దేవుడు లేని లోకం తన దారిలో సాగినప్పుడు జరిగేదే. విత్తనం మొలకెత్తుతుంది. అబద్ధం, అన్యాయం, హింస, మరణం. ఇది అపరాధానికీ పాపానికీ వచ్చిన పంట. ఆయన ఆ పంటను తన సొంత శరీరంలో కోసుకున్నాడు. తన పంట కాదు. మనది.

రెండవది: అది తనది కాదు కాబట్టి ఆయన దానిని మోయగలిగాడు.

ఇక్కడ 1వ అధ్యాయంలోని డాక్టరు చిత్రం సహాయపడుతుంది. ఆయన బిడ్డ నుండి రోగాన్ని ఎందుకు తీసివేయగలిగాడు? ఎందుకంటే ఆ రోగం డాక్టరుకు స్వయంగా లేదు. ఆయన ఆరోగ్యంగా బయటి నుండి వచ్చాడు. తానే ఊపిరాడక సతమతమవుతున్న డాక్టరు ఏ బిడ్డకూ ఊపిరి అందించలేడు.

---

19. మార్కు 14:36
20. రోమా 8:32; అపొస్తలుల కార్యములు 2:23

ఇక్కడ కూడా అంతే. యేసుకు సొంత అపరాధం లేదు. వెనక్కి తీసుకోవలసిన మాట లేదు. ధడాలున మూసేసిన తలుపు లేదు. అందుకే ఆయన మన అపరాధాన్ని మోయగలిగాడు. అనీతిమంతుల కోసం నీతిమంతుడు.[21] ఆయన మోస్తాడు. మన అపరాధాన్ని తనపై వేసుకుంటాడు. ఆయన పూర్తిగా పాపుల పక్షాన నిలబడతాడు. ఇది సిలువపై జరుగుతుంది. ఆ గంటల్లో ఇది ఆయనకు ఏమి చేసింది?

మూడవది: ఆయన దానిని తన మరణంలోకి తీసుకువెళ్లాడు.

అది మరణమే ఎందుకు కావలసి వచ్చింది?

2వ అధ్యాయాన్ని గుర్తుచేసుకోండి. పాపం ఇతరులలో గాని నాకు బయట గాని మాత్రమే లేదు. అది నాలోనే ఉంది. నా జీవితంలో. ఒక జీవితంలో తిష్ఠవేసిన ఈ ప్రాణాంతక రోగమైన పాపం, ఆ జీవితం అంతమైనప్పుడే అంతమవుతుంది. అందుకే దానిని ఒక బిల్లులా ఊరికే మాఫీ చేయడం సాధ్యం కాదు. బిల్లును చింపివేయవచ్చు. జీవితాన్ని కాదు.

యేసు మన పాపాన్ని తన జీవితంలోకి తీసుకున్నాడు. డాక్టరు బిడ్డ రోగాన్ని తీసుకున్నట్టు. ఆ జీవితాన్ని ఆయన మరణానికి అప్పగించాడు. అపరాధమూ మన రోగమూ అవి ఉండవలసిన చోటికే ఆయనతో పాటు వెళ్లాయి. మేకపోతు పాపాలను అరణ్యంలోకి, మరణ దేశంలోకి మోసుకుపోయినట్టు. అక్కడే అది ఉండిపోయింది.

బైబిలు దీనిని ఈ కఠినమైన వాక్యంతో చెబుతుంది:

> దేవుడు తన కుమారుని శరీరంలో పాపాన్ని ఖండించాడు (దానిపై తీర్పు తీర్చాడు).[22]

కుమారుణ్ణి కాదు. పాపాన్ని. ఆయన దానిని మోసుకుపోయిన స్థలంలోనే దానికి తీర్పు వచ్చింది. 3వ అధ్యాయంలోని ప్రశ్నకు ఇదే జవాబు. దేవుడు చూసీ చూడనట్టు ఉండడు. ఆయన పాపానికి తీర్పు తీరుస్తాడు. పాపిని రక్షిస్తాడు. అలా మన కోసం ఆయన మరణం జీవానికి ద్వారం అవుతుంది.

మరి రక్తం? బైబిలులో రక్తం అర్పించబడే జీవానికి గుర్తు. క్రూరత్వానికి కాదు. అది ఇలా చెబుతుంది: మీ కోసం నేను నా ప్రాణం పెడుతున్నాను.

పాపానికి జీతమూ ఫలితమూ మరణమే. జీవాధిపతి మనకు బదులుగా చనిపోతున్నాడు – శాశ్వతమైన, నిత్య మరణం నుండి మనలను రక్షించడానికి.

నాలుగవది: మరణం ఆయనను పట్టి ఉంచలేకపోయింది.

ఇక్కడ డాక్టరు చిత్రం ముగుస్తుంది. డాక్టరు ఆ రోగంతో చనిపోయాడు, అంతటితో అయిపోయింది. యేసు విషయంలో అంతటితో అయిపోలేదు. ఆయన స్వయంగా సంపూర్ణంగా

21. 1 పేతురు 3:18
22. రోమా 8:3

మంచివాడు, నీతిమంతుడు. ఇతరుల పాపం అంతమయ్యే మరణానికి ఆయనను పట్టి ఉంచే హక్కు గాని కారణం గాని లేదు. మూడు రోజుల తర్వాత సమాధి ఖాళీగా ఉంది. అది లేకపోతే మిగిలినదంతా ఒక అందమైన ఉదాహరణ మాత్రమే. అది ఉంది కాబట్టి ఇది రక్షణ. తర్వాతి అధ్యాయం దీని గురించే.

ఐదవది: ఆయన మరణం మన మరణంగా లెక్కించబడుతుంది.

ఇప్పుడు దీనిని నా విషయంగా మార్చే అడుగు. ఆయన మన కోసం చనిపోయాడు అని మాత్రమే బైబిలు చెప్పడం లేదు. మనం ఆయనతో కలిసి చనిపోయాం అని చెబుతుంది.[23] ఇది భక్తితో చెప్పే ఊతపదం కాదు. దాని అర్థం: ఆయన మరణంలో అంతమైనది నా రోగగ్రస్తమైన, పాపపూరితమైన స్వభావం. అప్పుడు నేను ఉన్న మనిషి అక్కడ సిలువపై చనిపోయి, ఆయనతో పాటు సమాధిలో ఉంచబడ్డాడు. ఆయన సమాధి నుండి బయటకు వచ్చినది, నేను ఏమి కావాలో దానికి ఆరంభం. పాతవి గతించాయి, కొత్తవి అయ్యాయి.[24]

అందుకే ఈ మరణానికి దాటవేయకూడని ఒక చిన్న మాట ఉంది: "తో". మన కోసం మాత్రమే కాదు. ఆయనతో. ఆయనను అంటిపెట్టుకునేవారు ఆయనతో పాటు తీసుకువెళ్లబడతారు. లోపలికి – ఆయన మరణంలోకి; అక్కడ అపరాధమూ పాపమూ ఉండిపోతాయి. బయటకు – ఆయన జీవంలోకి; అక్కడ అవి ఇక లేవు.

2000 సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన ఒక సంఘటనలో ఈ బంధం ఎలా ఏర్పడగలదో నేను చెప్పలేను. ఇక్కడ కూడా ఇదే వర్తిస్తుంది: ఇది దేవుని మార్గం, దేవుని పరిష్కారం.

దీని అర్థం ఏమిటి.

మీరు ఇక సరిదిద్దలేనిదాని గురించి ఆలోచించండి. మీకు బాధ కలగాలని నేను దానిని గుర్తుచేయడం లేదు. అది జరగనట్టు కాలేదు. ఎవరూ అలా అనడం లేదు. కానీ అది దూరంగా మోసుకుపోబడింది. దానిని మోయగలిగినవాని చేత. అది ఇక ఎన్నడూ తిరిగి రాని స్థలానికి.

మరి మీరు?

అది తిష్ఠవేసిన వ్యక్తి ఇక మీరు కాదు. మీరు ఆయనతో కలిసి మరణం గుండా వెళ్లారు. ఇది ఒక భావన కాదు. దేవుడు స్థిరపరిచిన వాస్తవం ఇది. దేవుని ఈ సత్యంపై మీరు నిలబడవచ్చు.

నేను వివరించలేని ఏదైనా మిగిలి ఉందా? అవును. ఒక జీవితం మరణం గుండా ఇతర జీవితాలను తనతో పాటు ఎలా తీసుకువెళ్లగలదో అది ఒక మర్మంగానే మిగిలిపోతుంది. యేసుకు అంతరంగంలో దాని అర్థం ఏమిటో అది కూడా అంతే. కానీ అది ఒక తేదీ, ఒక స్థలం, ఒక ఖాళీ సమాధి ఉన్న మర్మం.

---

23. రోమా 6:4; 2 కొరింథీ 5:14
24. 2 కొరింథీ 5:17

ఈ స్థానంలో నేను చెప్పగలిగేది ఒక్కటే: వందనాలు, యేసూ, వందనాలు!

8 ఈస్టర్ ఎందుకు ఇందులో భాగం

శుక్రవారం ఆయన చనిపోయాడు.

ఆదివారం సమాధి ఖాళీగా ఉంది.

ఒక సమాధి దగ్గర నిలబడిన ఎవరికైనా ఆ భావన తెలుసు. ఇక్కడ ఏదో ముగిసిపోయింది. శాశ్వతంగా. పూలు తేవచ్చు, కొవ్వొత్తులు వెలిగించవచ్చు. కానీ చివరి మాట మరణానిదే. కనీసం అలా అనిపిస్తుంది.

యేసు కథ శుక్రవారంతోనే ముగిసిపోయి ఉంటే ఎలా ఉండేదో ఊహించుకోండి. ఒక మంచి మనిషి, మరణశిక్షతో చంపబడ్డాడు. తర్వాతి వంతు తమదే అనే భయంతో దాక్కున్న ఆయన స్నేహితులు. బరువైన రాయితో మూసివేయబడి, కాపలా కాయబడిన ఆయన సమాధి.

అప్పుడు మనకు హృదయాన్ని కదిలించే ఒక ఉదాహరణ ఉండేది. తన నమ్మకం కోసం చనిపోయిన ఒక వ్యక్తి. సిలువపై ఉండి కూడా తనను చంపుతున్నవారి కోసం ప్రార్థించిన ఒక వ్యక్తి. ఆయనను మెచ్చుకోవచ్చు. ఆయనను అనుకరించడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. కానీ ఎవరూ రక్షించబడేవారు కాదు. ఆయన 1వ అధ్యాయంలోని డాక్టరులా ఉండేవాడు: రోగాన్ని తనలోకి తీసుకున్నాడు, అది ఆయనను చంపేసింది.

పౌలు దీనిని నూటిగా చెబుతున్నాడు:

> క్రీస్తు మృతులలో నుండి లేపబడకపోతే, మీరు ఇంకా మీ పాపాలలోనే ఉన్నారు.[25]

ఇంకా మీ పాపాలలోనే. అలాగైతే సమాధి అపరాధం ఉండిపోయిన స్థలం అయ్యేది కాదు. ఆయన కూడా ఉండిపోయిన స్థలం మాత్రమే అయ్యేది. అప్పుడు ఈ పుస్తకంలో ఉన్నదంతా నిరర్థకమయ్యేది.

మొదటి క్రైస్తవులు ఎన్నడూ వినని ఒక విషయాన్ని చెబుతున్నారు. ఆయన చనిపోయి అలాగే ఉండిపోలేదని. మూడవ రోజున సమాధి ఖాళీగా ఉందని. తెల్లవారుజామున స్త్రీలు దానిని అలా చూశారు. ఆయన తన స్నేహితులను కలుసుకున్నాడని. ఆత్మగా కాదు. వారితో కలిసి తినేవానిగా, ఎవరైనా ముట్టుకోగలిగే గాయాలు గలవానిగా.

అది నిజమైతే? అప్పుడు మన ప్రశ్నకు దాని అర్థం కనీసం మూడు విషయాలు.

---

25. 1 కొరింథీ 15:17

మొదటిది: దేవుడు "అవును" అన్నాడు. శుక్రవారం జరిగినదానికి "అవును". దేవుడు ఆయనను లేపాడంటే, ఆయన మరణం దేవుడు తర్వాత బాగుచేసిన ఒక దురదృష్టం కాదు. అప్పుడు అదంతా మార్గమే; దేవుడు దానిని ధృవీకరించాడు. ఒక పాత వాక్యం రెండూ ఒకే ఊపిరిలో చెబుతుంది: మన అతిక్రమాల కారణంగా ఆయన అప్పగించబడ్డాడు; మనం దేవుని ఎదుట నీతిమంతులుగా నిలబడేలా లేపబడ్డాడు.[26] మరణం అపరాధాన్ని తీసివేస్తుంది. పునరుత్థానం ఇలా చెబుతుంది: ఇది ఎల్లకాలం చెల్లుబాటు అవుతుంది.

రెండవది: అపరాధం సమాధిలోనే ఉండిపోయింది. ఆయన కాదు. అపరాధం ఇక లేదు అనడానికి ఇదే గుర్తు. ఇంకా ఏదైనా తీరకుండా మిగిలి ఉంటే, ఆయనను ఉంచుకునే హక్కు మరణానికి ఉండేది.

చిన్న వివరణ: "అపరాధం సమాధిలోనే ఉండిపోయింది" అనేది ఒక చిత్రం. దాని అర్థం: అది తీరిపోయింది, తొలగించబడింది, ఇక లేదు.

మూడవది: ఆయన జీవిస్తున్నాడు. మన కోసం చనిపోయినవాడు గతానికి చెందినవాడు కాదు. ఆయన ఇక్కడ ఉన్నాడు. ఈ రోజు. ఎప్పటికీ. మానవ, అమర్త్యమైన పునరుత్థాన శరీరంతో ఆయన దేవుని దగ్గరికి వెళ్లాడు. అక్కడి నుండి ఆయన తిరిగి వస్తాడు.

మాటవరుసకు, డిఫ్తీరియా కథ ఇంకా కొనసాగింది. 19వ శతాబ్దం చివరలో ఒక మందు కనుగొనబడింది. అది గుర్రాల రక్తం నుండి తయారుచేయబడింది. వాటికి ఆ రోగపు విషం ఇవ్వబడింది – మొదట కొంచెం, తర్వాత ఎక్కువ. అవి ఆ విషాన్ని జయించాయి. ఇప్పుడు వాటి రక్తంలో పిల్లలను రక్షించేది ఉంది. ఈ విధంగా వేలాది మంది పిల్లలు బతికారు.

ప్రతి పోలికకూ పరిమితులు ఉంటాయి, దీనికి కూడా. కానీ ఇది ఒక విషయం చూపిస్తుంది. రోగాన్ని అనుభవించి జయించినవారి జీవం ఇతరులను స్వస్థపరచగలదు. యేసు లోకపు రోగాన్ని తనలోకి తీసుకుని మరణాన్ని జయించాడు. ఆయన జీవం ఇప్పుడు మన కోసమే. బైబిలు ఇలా చెబుతుంది:

> ఆయన జీవం ద్వారా మనం రక్షించబడతాం.[27]

కీడు ఇంకా ఉంది. రోగం కూడా, మరణం కూడా. కానీ మందు దొరికింది. వాటి అంతం నిశ్చయమైపోయింది.

---

26. రోమా 4:25
27. రోమా 5:10

9 శుభవార్త

మరి నేను?

దీని వల్ల నాకు ఏమి లాభం?

మీరు ఈ పుస్తకాన్ని ఇంతవరకు చదివారు. బహుశా కుతూహలంతో. బహుశా సందేహంతో. బహుశా రెండింటితో. ఇది 1వ అధ్యాయంలోని చివరి ప్రశ్న: అది నా దగ్గరికి ఎలా వస్తుంది? రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితం ఒక మనిషి చనిపోయి తిరిగి లేచాడు. దానితో నాకు ఏమి సంబంధం?

నేను కేవలం చూస్తూ ఉన్నంతవరకు – ఏమీ లేదు. నన్ను నేను ఆయనకు అప్పగించుకున్న వెంటనే – అంతా.

తీవ్రంగా రోగగ్రస్తుడై, అదే సమయంలో నిందితుడుగా న్యాయస్థానం ముందు నిలబడిన ఒక మనిషిని ఊహించుకోండి. అతనికి రెండు లోటులు ఉన్నాయి: నిర్దోషి అనే తీర్పు, ఆరోగ్యం. అతన్ని నిర్దోషిగా విడుదల చేయవచ్చు, అయినా అతడు రోగిగానే ఉంటాడు. అతన్ని స్వస్థపరచవచ్చు, అయినా అతడు నిందితుడుగానే ఉంటాడు. అతనికి రెండూ అవసరం.

మన పరిస్థితి ఇదే. 2వ అధ్యాయంలో మనం దీనిని చూశాం. మనకు క్షమాపణ అవసరం. మనలో తిష్ఠవేసిన రోగానికి అంతం కూడా అవసరం. సిలువ – లేదా ఇంకా సరిగ్గా: సిలువ వేయబడినవాడు – రెండింటినీ ఇస్తాడు. కానీ నాణెం వేయగానే వస్తువు బయటకు వచ్చే యంత్రంలా కాదు. మంచం దగ్గరికి వచ్చే డాక్టరులా ఆయన దానిని ఇస్తాడు. దానికి ఆయనను కలుసుకోవటం అవసరం.

రోగి ఏమి చేయాలి? 1వ అధ్యాయంలోని బిడ్డను గుర్తుచేసుకోండి. కదలకుండా ఉండి డాక్టరును పని చేయనివ్వడం తప్ప అది ఏమీ చేయలేకపోయింది. డాక్టరు ఏమి చేస్తున్నాడో అది అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరం లేదు. ఆయనను చేయనివ్వడమే దానికి కావలసింది.

బైబిలులో దీనికి ఒక మాట ఉంది: విశ్వసించటం. ఈ మాట అరిగిపోయింది. చాలామందికి దానిలో వినిపించేది: నిరూపించలేనిదాన్ని నిజమని భావించడం. కానీ దాని అర్థం వేరు. విశ్వసించటం అంటే: ఆయనపై ఆధారపడటం. సహాయం చేయగలవానికి తనను తాను అప్పగించుకోవటం. మీరు అంతా అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరం లేదు. కేవలం, అన్నిటికంటే ముందుగా, ఇది: క్షమించేదీ, స్వస్థపరిచేదీ, రక్షించేదీ ఆయనే. మీరు ఆయనను మీ దగ్గరికి రానివ్వాలి. ఆయనకు మిమ్మల్ని మీరు తెరిచి, ఆయనను లోపలికి రానివ్వాలి.

తర్వాత ఏమి జరుగుతుంది? ఒక వాక్యం దీనిని ఇలా చెబుతుంది:

విశ్వాసం మూలంగా మనం నీతిమంతులుగా తీర్చబడ్డాం కాబట్టి, ఇప్పుడు దేవునితో మనకు సమాధానం ఉంది.[28]

నీతిమంతులుగా తీర్చబడటం – అదే నిర్దోషి అనే తీర్పు. ఇంకా సమాధానం. అవతలివారు మళ్లీ మొదలుపెడతారేమో అని ప్రతి ఒక్కరూ ఎదురుచూసే కాల్పుల విరమణ కాదు. సమాధానం. విషయం తీరిపోయింది. నేను దానిని తీర్చానని కాదు. ఆయన దానిని తన శరీరంలో మ్రానుపై మోశాడు కాబట్టి.

ఇందులో మూడు విషయాలు ఉన్నాయి. ఇది ఒత్తిడి కాదు. ఇది ఒక ఆహ్వానం.

దేవుని వైపు తిరగటం. దాని అర్థం: మొదట మంచివారు కావటం, తర్వాత రావటం అని కాదు. దాని అర్థం: దిశ మార్చుకోవటం. తనను తాను స్వస్థపరచుకోవాలనుకోవడం మానేయటం. అది సాధ్యం కాదని ఒప్పుకోవటం. దేవుని వైపు తిరగటమే పాత మాటలో మారుమనస్సు అని పిలిచేది.

బాప్తిస్మం పొందటం. బాప్తిస్మం శరీరమంతటితో జరిగే ఒక గుర్తు. నీటిలో ముంచబడి మళ్లీ పైకి రావటం. బైబిలు ఇలా చెబుతుంది: మనం ఆయనతో కలిసి పాతిపెట్టబడ్డాం.[29] అప్పుడు నేను ఉన్న మనిషి అపరాధం ఉండిపోయిన చోట ఉంచబడతాడు. బయటకు వచ్చేవాడు జీవించేవానికి చెందినవాడు. బాప్తిస్మం పొందే వ్యక్తి ఒక కొత్త ప్రభువును – రాజైన యేసును – ఒప్పుకుంటాడు.

చెందినవారు కావటం. ఈ దారిలో ఎవరూ ఒంటరిగా నడవరు. యేసుకు చెందినవారు ఇంకా ఎంతోమందితో కలిసిన ఒక సహవాసానికి చెందుతారు. మీకు ఇతరులు అవసరం. ఇతరులకు మీరు అవసరం.

ఇప్పుడు ముగింపు. ఇది ముగింపు కాదు, ఆరంభం. అంతా మొదలైన వాక్యం ఇది: ఆయన మన కోసం చనిపోయాడు. క్రైస్తవులు దాని ద్వారా ఏమి చెబుతున్నారో ఇప్పుడు మీకు తెలుసు. మన అపరాధం ఆయనది కాదు కాబట్టి ఆయన దానిని తనలోకి తీసుకున్నాడు. దానిని తన శరీరంలో తన మరణంలోకి మోసుకువెళ్లాడు. మనం ఆయనతో పాటు లోపలికి తీసుకువెళ్లబడ్డాం, ఆయనతో పాటు బయటకు తీసుకురాబడ్డాం. ఆయన జీవిస్తున్నాడు.

మీరు ఇక సరిదిద్దలేని విషయాలు ఉన్నాయి. అది సత్యంగానే ఉంటుంది. కానీ వాటిని మోసినవాడు ఒకడు ఉన్నాడు. ఇదే శుభవార్త. బైబిలు దానిని సువార్త అని పిలుస్తుంది. నేను నమ్ముతున్నాను: అది సత్యం. అది మీ కోసమే.

---

28. రోమా 5:1
29. రోమా 6:4

రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితం ఒక మనిషి మరణశిక్షతో చంపబడ్డాడు. తర్వాత ఆయన స్నేహితులు ఇలా అంటారు: అది మన కోసం.

దాని అర్థం ఏమిటి? ఒకరు ఇతరుల కోసం చనిపోగలరా? దానితో నాకు ఏమి సంబంధం?

ఈ పుస్తకం ఈ ప్రశ్నను చివరి వరకు పరిశీలిస్తుంది. మనలో సరిగా లేనిది ఏమిటో, దేవుడు నిజంగా ఎలాంటివాడో, ఒక మరణం దేనినైనా ఎందుకు మార్చగలదో అది చెబుతుంది.

సిలువ ఒక గుర్తు కంటే ఎక్కువ. అది నిత్యజీవంలోకి బయటపడే మార్గం.

దీనిని నిజంగా తెలుసుకోవాలనుకునే అందరి కోసం.